

ميلاد امام موسی کاظم(ع)

امام موسی کاظم(ع) در هفتم صفر سال 128 هجری قمری در ابوا(محلای میان مکه و مدینه) دیده به جهان گشود و با نور خود جهان هستی را روشن کرد...

امام موسی کاظم(ع) در هفتم صفر سال 128 هجری قمری در ابوا(محلای میان مکه و مدینه) دیده به جهان گشود و با نور خود جهان هستی را روشن کرد.

پدرش امام جعفر صادق(ع) امام ششم شیعیان، و مادرش حمیده بربریه، معروف به حمیده مصفاة است.

امام موسی بن جعفر(ع) ملقب به کاظم، صابر، صالح، امین و عبد صالح است و کنیه شریف او، ابوابراهیم، ابوالحسن و ابوعلی است که در میان محدثان به ابوالحسن اول معروف است.

امام کاظم(ع) در مکتب علمی و معنوی پدرش امام جعفر صادق(ع) پرورش یافت و در میان علویان که نخبگان امت اسلام و پاک‌ترین ریشه‌های انسانی بودند، به بزرگی و شرافت نایل آمد. به طوری که پس از شهادت پدرش امام جعفر صادق(ع) در شوال 148 قمری، به مقام عظامی ولایت و امامت رسید و اکثر یاران و اصحاب پدرش به امامتش اقرار و اعتراف کردند.

امام کاظم(ع) در عصر حکومت مروان بن محمد اموی(معروف به مروان حمار) که آخرین خلیفه امویان بود، به دنیا آمد و در مدت عمر شریف خویش، علاوه بر حکومت مروان بن محمد اموی، حکومت ستم‌گرانه پنج تن از عباسیان(یعنی: سفاح، منصور، مهدی، هادی و هارون) را تحمل کرد.

آن حضرت چند بار در عصر مهدی، هادی و هارون از مدینه به بغداد فراخوانده شد و مورد آزار و شکنجه‌های حکومتی قرار گرفت. امام موسی کاظم(ع) در 20 سالگی به امامت رسید. مدت امامت آن حضرت، 35 سال بود و امامت آن حضرت مصادف بود با خلافت و حکومت‌های پی‌درپی منصور، مهدی، هادی و هارون الرشید.

آن حضرت جمعاً به مدت 14 سال، به روایتی 7 سال و به روایت دیگر 4 سال از عمر شریف خود را در زندان‌های عباسیان گذراندید. سرانجام در 55 سالگی، در بیست و پنجم رجب سال 183 قمری در زندان سندی بن شاهک در بغداد، به دستور هارون مسموم گردید و بر اثر این مسمومیت به شهادت نایل آمد.

بدن شریف آن حضرت را پس از شهادت، از زندان بیرون آورده و در مقابر قریش در حوالی بغداد، که هم اکنون معروف به کاظمین است، دفن نمودند.